

sygn. akt I C 140/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2023 r. w Ł.

sprawy z powództwa A. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.730,73 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści złotych 73/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lutego 2021 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.917 zł (jeden tysiąc dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;
- obciąża i nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 633,68 zł. (sześćset trzydzieści trzy złote 68/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia Wojciech Wysoczyński

Sygnatura akt I C 140/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 kwietnia 2022 roku, powód A. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez zawodowego - pełnomocnika radcę prawnego wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda kwoty 2.730,73 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lutego 2021 roku do dnia zapłaty. Na powyższą kwotę złożyły się: kwota 2.189,53 złote z tytułu restytucji uszkodzonego pojazdu marki F. (...), oraz kwota 541,20 złotych z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych / pozew k. 3-8/.

Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 16 maja 2022 roku, uwzględnił roszczenie zgłoszone w pozwie / nakaz zapłaty k. 35 /.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 2 czerwca 2022 roku, pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. Strona pozwana kwestionowała powództwo co do wysokości. Podniosła, że koszty naprawy pojazdu zostały przez powódkę zawyżone, zaś w zakresie najmu pojazdu zastępczego okres najmu został nadmiernie wydłużony / k. 40-41/.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2020 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) numer rejestracyjny (...), należący do poszkodowanej A. K. (1) / bezsporne /.

Sprawca wypadku w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u strony pozwanej / bezsporne/.

W dniu 23 grudnia 2020 roku, A. K. (1) zgłosiła w formie elektronicznej pozwanemu szkodę z tytułu kolizji z dnia 23 czerwca 2020 roku / bezsporne, akta szkody k. 50/.

W dniu 5 stycznia 2021 roku, A. K. (1) upoważniła powoda między innymi do: zgłoszenia szkody, dochodzenia roszczeń w jej imieniu, odbioru zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją szkody / upoważnienie k. 19 /.

W dniu 20.01.2021 roku, przyjęto uszkodzony pojazd do naprawy, dokonano rozbiorzenia pojazdu, zgłoszono oględziny dodatkowe, sporządzono fotografie oraz po dokonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu / bezsporne /.

Następnie po dokonaniu oględzin powód sporządził w systemie A. kalkulację naprawy samochodu poszkodowanej na kwotę 7.751,69 złotych / bezsporne, kosztorys k. 20-26/.

W dniu 4 lutego 2022 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.730, 73 złote z tytułu brakującej kwoty odszkodowania / wezwanie k. 32 /.

W dniu 12 lutego 2021 roku, powód wystawił fakturę VAT nr. (...) z tytułu naprawy pojazdu na kwotę 7.751,69 złotych z terminem zapłaty do dnia 26 lutego 2021 roku /faktura VAT k. 23/.

Z uwagi na to, że pojazd którym poruszała się A. K. w wyniku kolizji uległ uszkodzeniu, zaś poszkodowanej niezbędny był pojazd którym dojeżdżałby do pracy, w dniu 22 stycznia 2021 roku, A. K. zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego. Przedmiotem tej umowy był pojazd S. (...). Strony okres wypożyczenia określiły na daty od dnia 22 stycznia 2021 roku do dnia zakończenia naprawy / bezsporne, oświadczenie k. 27, umowa najmu k. 28-29/.

W dniu 12 lutego 2021 roku, powód wystawił fakturę VAT nr. (...) z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego na kwotę 1.285,35 złotych z terminem zapłaty do dnia 26 lutego 2021 roku /faktura VAT k.30/.

W dniu 10 marca 2021 roku, A. K. (1) zwarła z powodem umowę cesji praw z tytułu naprawienia szkody po uszkodzeniu pojazdu / umowa k. 18/.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwoty: 5.562,16 złotych z tytułu kosztów naprawy, oraz kwotę 744,15 złotych z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego /bezsborne/.

Na podstawie analizy akt sprawy, w świetle zgromadzonych w nich materiałów i informacji własnych, uwzględniając realia warsztatowe lokalnego rynku napraw pojazdów powypadkowych w ocenie biegłego, obserwowane na rynku stawki za roboczogodzinę prac blacharsko lakierniczych zawierały się w zakresie od 130,00 do 260,00 zł netto dla serwisów posiadających autoryzację danej marki na terenie województwa (...) w okresie szkody.

Powód wskazał stawkę 170,00 zł netto, stawka ta zdaniem opiniującego biegłego była obserwowana w okresie szkody na rynku lokalnym w stacjach ASO. Na podstawie analizy akt sprawy o sygn. I C 140/22, w świetle zgromadzonych w nich materiałów i informacji własnych, uwzględniając realia warsztatowe lokalnego rynku napraw pojazdów powypadkowych w ocenie biegłego, obserwowane na rynku stawki na za roboczogodzinę prac blacharsko lakierniczych w stacjach ASO zawierały się w zakresie od 130,00 do 260,00 zł netto w serwisach autoryzowanych naprawiających pojazdy o zaawansowaniu technicznym takim jak przedmiotowy oraz w zakresie od 100,00 do 160,00 zł netto w firmach nie posiadających autoryzacji producenta pojazdu.

Stawki za usługi mechaniczne kształtowały się na poziomie od 150 do 250 zł netto za roboczogodzinę.

W świetle analizy udostępnionych akt sprawy badania materiałów dowodowych w nich zawartych, koszty naprawy pojazdu F. nr rej. (...) na częściach nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę) przy stawce za roboczogodzinę (170 zł netto) w roku 2021 w stacjach posiadających autoryzację producenta wyposażonych odpowiednio w ramy pomiarowo naprawcze i komory lakiernicze wyniósłby w styczniu 2021 r. (brutto: 7.751,69 zł).

Każda naprawa powypadkowa powoduje obniżenie wartości handlowej pojazdu a nie jego wzrost. Opiniujący nie zna żadnych norm technicznych - badawczych, które wskazują jak okres eksploatacji pojazdu wpływa na zużycie amortyzacyjne części. Wymiana uszkodzonych elementów przywraca stan poprzedni pojazdu co nie powoduje podwyższenie jego wartości.

W praktyce warsztatowej za zasadne uznaje się koszty odbudowy pojazdu na częściach takich jakie uległy uszkodzeniu. Z akt sprawy nie wynikało aby były to części nieoryginalne.

Części najniższej jakości oznaczone przez dystrybutorów jako P,PJ, PT, PC nie posiadają certyfikatów producenta marki a dodatkowo nie wiadomo kto faktycznie jest ich wytwórcą i z jakich materiałów są produkowane. W praktyce za niższą ceną idzie niższa jakość wykonania (np. związana z niedokładnie odtworzonymi cechami geometrycznymi, niepełnym zabezpieczeniem antykorozyjnym).

Biorąc pod uwagę zapisy w kosztorysie strony pozwanej, nierealną rynkowo w roku 2020 stawkę za roboczogodzinę 55 zł netto, zastosowane „potrącenia” na kosztach materiałów lakierniczych (współczynnik 67%) , w ocenie opiniującego naprawa pojazdu zgodnie z zapisami w tej kalkulacji nie dałaby skutku określanego jako przywrócenie stanu poprzedniego pojazdu w rozumieniu standardów warsztatowych i rzeczoznawczych / opinia biegłego k. 74-108/.

Analiza technologicznego - niezbędnego, zgodnego z normami producenta pojazdu czasu naprawy pojazdu FIAT, wskazuje że byłoby to 4 dni roboczych, 2 dni technologicznego czasu wynikającego z kosztorysu oraz 2 dni dodatkowe (uwzględniając czynności około warsztatowe konieczne podczas naprawy pojazdu jak i sieciowanie powłoki lakierowej oraz wydanie pojazdu opisane w opinii). W praktyce warsztatowej rozpoczęcie naprawy bez gwarancji pokrycia jej kosztów jest ryzykiem do, którego nikt poszkodowanego ani warsztatu zmusić nie może. W przypadku odmowy wypłaty odszkodowania kto pokryłby koszty wcześniej zamówionych części. Zatwierdzenie kalkulacji jest niejako formą uzgodnienia pomiędzy wykonawcą usługi a jej płatnikiem, ze szacowane koszty naprawy zostaną uwzględnione.

- w dniu 20.01.2021 r. (środa) przyjęto pojazd do naprawy, dokonano rozbrojenia pojazdu, zgłoszono oględziny dodatkowe, sporządzono fotografie oraz wysłano kosztorys do pozwanej,

- w dniu 22.01.2021 r. (piątek) wynajęto pojazd zastępczy,

- dni 23 i 24 stycznia 2021 r. to sobota i niedziela.

- w dniu 25.01.2021 r. (poniedziałek) serwis monituje w sprawie weryfikacji kalkulacji do pozwanej.

w dniu 27.01.2021 r. (środa) serwis otrzymuje zweryfikowany kosztorys od pozwanej oraz zamawia części zamienne,

- dni 28 i 29 stycznia 2021 r. (czwartek i piątek) oczekiwanie na części.

dni 30 i 31 stycznia 2021 r. (sobota i niedziela).

- w dniu 01.02.2021 r. (poniedziałek) odbiór I partii części.

- w dniu 03.02.2021 r. (środa) odbiór II partii części- zderzaka przedniego,

Po odbiorze ostatniej części napraw przebiegała zgodnie z technologicznym czasem ustalonym przez opiniującego mając na względzie , że 06 i 07 lutego 2021 r. to sobota i niedziela.

Proces naprawy można określić jako bez zbędnej zwłoki. Uzasadniony czas najmu to 19 dni kalendarzowych / opinia biegłego k. 146-157/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niebudzących wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Istotna dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie okazała się sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego. Opinia jest jasna, spójna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, odpowiadała w sposób jednoznaczny i logiczny na postawione w tezie dowodowej pytania, a nadto została sporządzona przez osobę o niezbędnych do tego kwalifikacjach. Co istotne, po złożeniu przez biegłego pisemnej opinii uzupełniającej, pełnomocnicy stron nie wnosili ani o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ani też o zobowiązanie biegłego do złożenia opinii kolejnej uzupełniającej akceptując tym samym zaprezentowane w opinii wnioski.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Pozwany w niniejszej sprawie odpowiadał wobec poprzedników prawnych powódki jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej osoby, która jako posiadacz samoistny mechanicznego środka komunikacji wyrządziła poszkodowanemu szkodę w mieniu w związku z ruchem tego środka komunikacji (art. 822 § 1 k.c. i art. 19 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych w zw. z art. 436 § 2 k.c. zw. z art. 415 k.c.).

Legitymacja czynna i bierna stron była niesporna, tak samo jak zakres uszkodzeń pojazdu, do których doszło w związku z związkiem ze zdarzeniem z 23 grudnia 2022 roku. Przedmiotem sporu była zaś wysokość poniesionej szkody.

Odnosząc się do żądania kwoty 2.189,53 złote z tytułu restytucji uszkodzonego pojazdu marki F. (...) podnieść należy co następuje;

Naprawienie szkody następuje według wyboru poszkodowanego, jak to stanowi art. 363 § 1 i § 2 k.c.

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Obowiązujące przepisy prawa nie ograniczają praw poszkodowanego do żądania ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych. Należy zwrócić uwagę, iż odszkodowanie pieniężne ma pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego. Tym samym, jego wysokość powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne dla przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu (uzasadnienie postanowienia SN z dnia 20 czerwca 2012 roku, sygn. akt III CZP 85/11, LEX nr 1289199).

W świetle analizy udostępnionych akt sprawy badania materiałów dowodowych w nich zawartych, koszty naprawy pojazdu F. nr rej. (...) na częściach nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę) przy stawce za roboczogodzinę (170 zł netto) w roku 2021 w stacjach posiadających autoryzację producenta wyposażonych odpowiednio w ramy pomiarowo naprawcze i komory lakiernicze wyniósłby w styczniu 2021 r. (brutto: 7.751,69 zł).

Pozwany wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 5.562,16 złote tytułem zwrotu kosztów naprawy, a zatem żądanie powoda z tego tytułu było zasadne do kwoty 2.189,53 zł. /7.751,69 zł. – 5.562,16 zł /. Takiej też kwoty domagał się powód od pozwanego w pozwie.

Odnosząc się do żądania kwoty 541,20 złotych z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego podnieść należy co następuje;

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11) orzekł, iż „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie lub zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożliwości korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej”.

Zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym / tak Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie III Czp 63/19/.

Okres najmu zależy od rodzaju szkody. W przypadku szkody częściowej jest to okres niezbędny do naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z technologią producenta, powiększony o uzasadnione okresy w których pojazd jest wyłączony z bieżącego użytkowania.

Wysokość stawki przyjętej przez powoda nie była sporna pomiędzy stronami.

Jak wynika z opinii biegłego proces naprawy pojazdu marki E. (...) można określić jako bez zbędnej zwłoki. Uzasadniony czas najmu to 19 dni kalendarzowych.

Pozwany wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 744,15 złote z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, a zatem żądanie powoda z tego tytułu było zasadne do kwoty 541,20 zł. /1.285,35 zł. – 744,15 zł /.

Mając na uwadze powyższe na zasądzono na rzecz powódki kwotę 2.730,73 złote / 2.189,53 złote z tytułu restytucji uszkodzonego pojazdu marki F. (...), oraz kwotę 541,20 złotych z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego/.

O należnych odsetkach ustawowych, Sąd orzekł zgodnie z brzmieniem przepisów art. 359 § 1 k.c., 481§1 k.c., art. 455 k.c. i 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Początkowy termin naliczania odsetek nie był przez pozwanego kwestionowany. Termin płatności obu faktur wystawionych przez powoda przypadał na dzień 26 lutego 2021 roku.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 § 1 oraz 1¹ k.p.c.. Na powyższą kwotę złożyły się: 200 zł. – opłata od pozwu, 917 zł. – wynagrodzenie pełnomocnika, 800 zł- uiszczona przez powoda zaliczka na poczet dowodu z opinii biegłego.

Sąd na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2010r., nr 90, poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które wyniosły kwotę 633,68 złotych. Na koszty te złożyło się brakujące wynagrodzenie biegłego za sporządzoną opinię.

Sędzia Wojciech Wysoczyński